

Det pågældende medlem må da vige sædet, såfremt det er hans eget børneværnsudvalg, der har truffet afgørelse om barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet m. v., og for så vidt han er forstander eller medarbejder ved et opdragelseshjem, såfremt barnet eller den unge er eller har været anbragt i dette.

Til § 152 b.

Der henvises til de indledende bemærkninger, afsnit III.

Til stk. 1. Bestemmelsen afløser den nuværende bestemmelse i § 151, stk. 5, 2. og 3. punktum. Medens de i disse bestemmelser omhandlede afgørelser kan indbringes for vedkommende underret, foreslås de nu indbragt for den domstol for børne- og ungdomsforsorgen, der foreslås oprettet ved § 152 a. Adgangen til domstolsprøvelse er udvidet til også at omfatte afgørelser, hvorefter et barn i henhold til § 114, stk. 2, ikke uden udvalgets samtykke må fjernes fra sit plejehjem i tilfælde, hvor forældrene eller en af disse ønsker barnet flyttet til sit hjem, jfr. § 121, stk. 3, samt landsnævnets nægtelse af at godkende et børneværnsudvalgs beslutning om ophør af forsorgen for et barn, uden at tilslutning foreligger fra vedkommende forstander, forening eller særfororgsinstitutions leder, jfr. § 169, stk. 4. Endvidere foreslås indført en frist på 8 uger for indbringelse af landsnævnets afgørelser for retten. Efter den foreslåede formulering vil landsnævnet og ikke som efter gældende ret børneværnsudvalget stå som part i sagen.

Til stk. 2. Da domstolen skal virke for hele landet, bør retten kunne sættes uden for København.

Til stk. 3. Bestemmelsen betegner en fravigelse af bestemmelsen i retsplejelovens § 470, stk. 4, hvorefter den frihedsberøvede har ret til at være til stede i retten, medmindre retten efter de foreliggende oplysninger om hans tilstand finder, at fremstilling ikke bør finde sted.

Til stk. 4. Bestemmelsen er i overensstemmelse med de for ægteskabssager gældende regler, jfr. retsplejelovens § 455.

Til stk. 5. Bestemmelsen afviger fra retsplejelovens § 473 ved i modsætning til denne bestemmelse at lade det være hovedreglen, at offentliggørelse af navn, stilling og bopæl for de under sagen nævnte personer ikke må finde sted.

Til stk. 6. Det offentliges udgifter til fri proces afholdes af kommunale myndigheder. Det må imidlertid anses for rimeligt, at sagsomkostningerne ved sagens prøvelse for en domstol for børne- og ungdomsforsorgen, hvor disse i medfør af rets-

plejelovens regler om fri proces skal udredes af det offentlige, afholdes på samme måde som andre udgifter ved børns og unges anbringelse uden for hjemmet. Det foreslås derfor, at udgifterne afholdes på samme måde som tilskuddet til anerkendte opdragelseshjem, jfr. forsorslovens § 65, stk. 11, d. v. s. at staten forskudsvis udreder beløbet, men får halvdelen refunderet med $\frac{7}{10}$ af den fælleskommunale udligningsfond, medens $\frac{3}{10}$ fordeles på landets kommuner i overensstemmelse med reglerne om mellemkommunal refusion.

Til stk. 7. I almindelighed bør sager af denne art ikke forelægges for højesteret, men man finder dog at burde åbne en adgang til højesteret i særlige tilfælde.

Til stk. 8. Da det i almindelighed må være forholdene på tidspunktet for dommens afsigelse, der må være afgørende for retten, må det anses for rimeligt at sætte en frist på 6 måneder, inden sagen på ny kan kræves forelagt for denne.

Til § 153.

Bestemmelsen svarer til den nuværende bestemmelse i § 153, stk. 1, idet man dog under hensyn til forslaget om, at et udvalgs beslutning om i henhold til § 114, stk. 2, at nedlægge forbud mod, at et barn flyttes fra et plejehjem til sit eget hjem, skal kunne indankes for landsnævnet, har foreslået, at landsnævnet får en selvstændig adgang til at træffe en sådan beslutning, hvor udvalget trods henvendelse fra landsnævnet intet har foretaget sig.

Til § 158.

Der er af socialministeriet — senest ved cirkulære af 28. februar 1957 — vedrørende betalingen for skoleundervisning af børn fra opdragelseshjem i kommunale skoler fastsat særskilte takster for henholdsvis hovedstadsområdet (København, Frederiksberg og Gentofte, samt de landkommuner i Københavns amtsrådsreds, der omfattes af lov nr. 181 af 20. maj 1952 om ændringer i de københavnske omegnskommuners styrelser m. v.), provinsbyerne (herunder Birkerød, Farum og Hørsholm kommuner) og sognekommunerne. Efter henstilling fra foreningen Bymæssige Kommuner foreslås det at give hjemmel for, at enkelte kommuner kan overflyttes fra en gruppe til en anden.

Til § 159.

Til stk. 3. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i § 159, stk. 1, 2. led. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne ad § 141.

Til stk. 4. Ændringen er redaktionel.